

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์แบบปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อผลประกอบการของธนาคารสถาบันการเงิน และอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์สำคัญสองประการ คือ 1) วิเคราะห์การปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวระหว่างผลประกอบการของธุรกิจกับตัวแปรทางเศรษฐกิจในประเทศไทย 2) ศึกษาการตอบสนองของผลประกอบการของธุรกิจจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในระยะสั้นในประเทศไทย โดยศึกษาด้วยวิธี Cointegration และ แบบจำลอง Error Correction ตามวิธีการของโจแยนเซ่น ตามแบบจำลองของโจเรียน

จากการประมาณผลพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่างตัวแปรทุกตัวที่ทำการศึกษาในทุกกลุ่มธุรกิจ และพบว่าค่าความเร็วของการปรับตัวในระยะสั้นของทุกธุรกิจสามารถอธิบายการปรับตัวในระยะสั้นได้อย่างมั่นคงสำคัญทางสถิติ การทดสอบสมมุติการปรับตัวในระยะสั้นไม่พบปัญหา Autocorrelation และ Heteroscedasticity และพบว่าค่าคาดเดลี่อนมีการกระจายแบบปกติ แสดงว่า สามารถประมาณสมมุติการปรับตัวในระยะสั้นได้อย่างถูกต้อง ผลการทดสอบหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลประกอบการของธุรกิจต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย พบว่า สำหรับธุรกิจขนาดใหญ่ อัตราดอกเบี้ยน (คงคลัง: นาท) มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของธุรกิจไปในทิศทางเดียวกัน สำหรับธุรกิจขนาดเล็กผลการทดสอบพบว่า อัตราดอกเบี้ยนมีอิทธิพลต่อผลประกอบการของธุรกิจไปในทิศทางตรงกันข้ามกัน สาเหตุอาจเกิดจากการที่ ธุรกิจขนาดเล็กมีหนี้ต่างประเทศน้อยกว่าหนี้ในประเทศไทย จึงทำให้ไม่ได้รับผลในด้านการลดหนี้ต่างประเทศ และจากข้อได้เปรียบจากเครือข่ายของธุรกิจ เนื่องจากธุรกิจขนาดใหญ่จะมีเครือข่ายธุรกิจหลายรูปแบบและดำเนินธุรกิจต่อ กัน เมื่อเกิดภาวะวิกฤติทางด้านอัตราดอกเบี้ยน จึงมีการผ่อนปรนทางด้านหนี้สิน ได้มากกว่าธุรกิจขนาดเล็กที่ไม่มีเครือข่าย สำหรับธุรกิจขนาดกลางนั้น ผลการทดสอบพบว่า อัตราดอกเบี้ยนสามารถมีอิทธิพลทั้งทิศทางเดียวกันและทิศทางตรงกันข้าม อันเนื่องมาจากโครงสร้างหนี้ ระบบการจัดการภายใน และขนาดของธุรกิจที่อยู่ระหว่างขนาดเด็กและขนาดใหญ่ ทำให้อิทธิพลเป็นไปได้ทั้งสองทิศทาง

โดยสรุปแล้ว ผลการศึกษานี้สามารถนำมารับประยุกต์ใช้ในการบริหารงานของธนาคาร จึงเป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจเอกชนในการพิจารณาโครงสร้างหนี้ อัตราดอกเบี้ย และขนาดของธุรกิจ เพื่อตัดสินใจด้านนโยบายได้อย่างเหมาะสม